

MÉLYBŐL

*Egy perc vagyok csak örök tartamodban,
Tájaidon, föld, árnyékom tenyérrnyi,
Sírom kopasz dombon fogják kimérni,
Ha hosszú harcok végéig jutottam.*

*Jól is van így! Mintha katona-homlok
Fölött ezer sisakra tűz a nap,
Fémes fényükkel síkok lapján, dombok
Élén növő gyarak csillogjanak.*

*Így ölt páncélt hazám s így indul útra,
Hadat nem is tudó jövő felé,
Mely csupa gép, olaj, szén, csupa búza,
Mely mindenestül az új emberé!*

*Lépjén lépcsőin évről évre feljebb,
Táplálja munka, öröm, szenvedély,
Az osztály, melyet joggal érdemelnek,
Dolgos napra virágos álmú éj,*

*És én a mélyben, hol a lenti lépcsők
Alján alap a rög, a vér, a por,
Majd meglelem örök hazám, a végsőt,
Szél nem söpör szét, ár el nem sodor:*

*Hisz kora ifjúságom óta tiszta
Hittel folyvást csak arra gondolok,
Hogy véretem vörös zászlónk feltsza,
S a legmagasabb tornyon ott lobog.*

Szemlér Ferenc fordítása

SZILÁGYI DOMOKOS

SZEGÉNYLEGÉNYEK

*Tocsogó, zsombék, vadonerdő édesfiai, szegénylegények, véreim,
pandúr-üzte vadak, korhely zivatarkok játékszerei, mennyei istállókból*

*avar-nyoszolyán álomtalanok, csárdásné-viganón álmodók, vasárnap-nélküliek,
[villámot-elkötők,
[ingetek a kék ég, gúnyátok a csüngő felhő,*

*uraságnak országában tinéktek, tinéktek
uraságnak országában földél nincs, földél nincs,
hajtót lótt az uraság — gombház, van elég,
özvegye kap véka búzát, örülhet, zokoghat,
uraságnak tehenét az özveggyhez ki hajtja?
uraságnak szarvasát ki lótte, ki sütte?
uraságnak rőzséjéből tábortüzet ki rakhat
uraságnak gombáját ki sütheti parázon?
uraságnak birkanyáját ki tereli vásárba?
uraságnak hóka lován ki ül meg, ki ül meg?*

Uraságnak gyűlik fekete epéje,
 kártya sem izlik, mise se használ,
 alszik a kasznár, aluszik az ispán,
 elszakad az istráng, idegen tenyérbe
 simul a kötőfék, szalonnára, kenyérre,
 szegénylegénynek két kupa borra,
 uraságnak egy ló? — szegénynek egy bolha;
 szegénynek zsúptető — számít-e egy kis eső?
 szegénynek korgás — uraságnak kolbász;
 Tutul a szegénylegény, akár a farkas,
 uraságos uraságnak a neve: hallgass,
 a neve: reszkess — itt csak te veszhetsz.
 a neve: kussolj, alább a jussból,
 a neve: csiba te! — fabatka az élete.
 Szegénylegényt elnyeli a nádas, caplass, váglass utána, zsandár,
 lóra, ispán, lóra, kasznár, csüdig, térdig, derékig mocsárba,
 szegénylegényt már várja a csárda, istálló hiúján álmát alussza,
 keresi hiába tucatnyi puska,
 szegénylegény álmodik: uraságot holtan; pocakját a holdban, tokáját
 a felhőben; ispán bujkál éren-árkon, kasznár himbálódzik ágon.
 Szegénylegény, szegénylegény, az árva, az árva,
 hajnalonta, hajnalonta virrad halálra,
 uraságnak országában uraságé a földél,
 szegénylegényé szabadság, szegénylegényé kötél,
 szegénylegényé szerelem, szegénylegényé deres,
 szegénylegény este bíró, virradatra alperes,
 szegénylegényé rigófütty, szegénylegényé a fagy,
 övé a: violám! rózsám! — és övé az: állj! ki vagy?
 övé a zombék, övé a tocsogó,
 érte van a pandúr, érte füttyül a golyó,
 miatta a véredek: marják, ugassák,
 értetek, véreim, az igazság.

RADU BOUREANU

A KÓCSAG

Becsukódott egy lomha legyező,
 de madárrá vált rögtön a mocsárban,
 fehér nyaka szeíden hajlik, lágyan,
 iszapba vág, valamit keres ő.

Vizek hónapban saturnusi bál van,
 a partszegélyről borzas, szürke fő,
 egy fürkésző fűz bukkan most elő:
 mit kereshet a kócsag a mocsárban?

Míg a madár kotor az iszap-mélyben,
 az alkony lopva és bűbájosan
 a berekből a nád közé suhan.

Fölkél a hold elefántcsont-fehéren.
 Amuló szemmel nézi a madár,
 és hosszan kurjant, mint egy vén betyár.

Majtényi Erik fordítása